

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 9827/2CAF/2017

SENTINȚA CIVILĂ NR.2590
Ședința publică din data de 05 iunie 2018
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: OVIDIU SPÎNU
GREFIER: ANDREEA CRISTINA FERTU

Pe rol este soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu pârâta MOISE (PÎRVU) MARIA , având ca obiect “constatarea calității de lucrător/colaborator al securității - OUG nr.24/2008 ”.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică de la 15.05.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre civilă când, Curtea având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 29.05.2018, respectiv 05.06.2018, când a reținut următoarele:

CURTEA,

Deliberând, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal la data de 27.12.2017 sub nr. 183/2CAF/2018, reclamanta Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității, a formulat acțiune în constatare solicitând instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, pe baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, la această dată, să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe doamna MOISE (PÎRVU) Maria, născută la data de 18.10.1954, în satul Plopeni, comuna Dumbrăvești, județul Prahova, fiica lui Nicolae și Vasilica, domiciliată în comuna Dumbrăvești, județul Prahova.

În motivarea acțiunii, a arătat că doamna MOISE (PÎRVU) Maria a candidat la funcția de Senator în Parlamentul României. Conform prevederilor art. 3, coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h)1.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1588/04.08.2017, doamna MOISE (PÎRVU) Maria a fost recrutată la data de 24.02.1983, de Inspectoratul Județean de Securitate Prahova, Serviciul II A, în scopul supravegherii informative a secției IX pirotehnice din I.M. Plopeni. Începând cu data de 12.12.1988, domnia sa a fost menținută în rețea ca persoană de sprijin. A semnat un Angajament, preluând numele conspirativ „MONICA”.

Ceea ce a determinat recrutarea pârâtei este tocmai disponibilitatea informativă pe care domnia sa a arătat-o în procesul cunoașterii personale realizate de ofițerul recrutor. Astfel, potrivit documentelor din dosarul personal: „În ziua de 10.08.1982, aflându-mă în interes de serviciu la I.M. Plopeni, am contactat în vederea cunoașterii personale pe numita MOISE Maria. Cu această ocazie s-au purtat discuții privind unele aspecte negative de la locul de muncă, precum și în legătură cu unele persoane din comuna Dumbrăvești,

unde susnumita domiciliază, implicate în cazul «PRAHOVEANU». Încă de la început aceasta a avut o poziție deschisă și sinceră, sesizându-ne faptul că, ocupându-se la domiciliu cu croitoria, vine la ea numita G. M., soția fugarului G. N., implicat în cazul «PRAHOVEANU», pentru a-și confecționa diferite obiecte de îmbrăcăminte. Aceasta i-a relatat că soțul ei a fost implicat în evenimentele petrecute în urmă cu 1 an în I.M. Plopeni, fapt pentru care a părăsit ilegal țara. A afirmat că în ultima perioadă folosește metoda de a-i trimite scrisori prin intermediari care pun scrisorile în diferite oficii P.T.T.R. din țară și în special de la mare, pe litoral, deoarece are impresia că scrisorile de aici îi sunt oprite. A continuat apoi cu unele aspecte negative întâlnite în procesul de producție al sectorului special, ieșind în evidență caracterul deschis și sociabil, faptul că este sinceră, corectă și bine pregătită profesional. A reieșit, de asemenea, că nu are rețineri față de organele noastre.”

În concluzie, a solicitat să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe doamna MOISE (PÎRVU) Maria, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reținute în Nota de Constatăre nr. DI/I/1588/04.08.2017. Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

A reținut astfel, Notele informative furnizate de pârâtă sub numele conspirativ „MONI”, referitoare la intențiile de evaziune din țară ale unei cunoștințe a domnie sale, precum și metode folosite de această persoană în scopul de a evita interceptarea corespondenței pe care o expedia către soțul său fugit în S.U.A.:

□ „Sursa informează că în perioada 9-15 aug. 1982 am avut posibilitatea ca prin natura serviciului de la domiciliu (croitorie) să vină pentru a-și confecționa o rochie numita G. M., care lucrează la I.M. Plopeni și are soțul plecat ilegal în S.U.A. De la aceasta am aflat că soțul acesteia, G. N., a fugit din țară fiind implicat în evenimentele petrecute la Plopeni și Ploiești în aug. 1981. Acesta a plecat mai întâi în Italia, după care s-a despărțit de celălalt fugar, ajunând în S.U.A. Numita G. M. a afirmat că vorbește la telefon cu soțul ei și primește de la acesta fotografii prin intermediul mamei lui. A mai relatat că în aug. 1981, pentru a fugi din țară au mers la Constanța la un evreu, care la fel, a vrut să fugă. Acesta i-a învățat că nu e bine să plece prin port cu vaporul, ci să treacă Dunărea înot pe la Orșova. Aici, în America, nu cunoaște unde s-a stabilit și ce lucrează. La întrebarea sursei ce-o să facă ea în continuare, a spus că se gândește la el în continuare, fiindcă este soțul ei și a afirmat «știu că nu șade el chiar așa, fără să se descurce și (să) se stabilească mai bine și apoi îmi face și mie chemare, iar eu, la rândul meu, fratelui meu». De la G. M. am aflat că intenționează ca împreună cu C. G. și un unchi, să plece pe 15 aug. 1982 la mare. Nu cunosc unde anume, însă acesta a afirmat că mai va trece pe la mine pentru a-și lua rochia confecționată special pentru a pleca la mare.” (I 354907, f. 24);

□ „Sursa informează că pe data de 14.08.1982 am purtat discuții cu numita G. M. din Dumbrăvești. Aceasta a făcut afirmații în legătură cu soțul său, care a plecat ilegal în S.U.A. Spunea că acesta în ultima perioadă nu a mai scris, însă bănuiește că scrisorile îi sunt reținute.

De aceea, în ultima perioadă a afirmat că folosește metoda de a-i trimite scrisori prin intermediari, care pun scrisorile în diferite of. P.T.T.R. din țară și, în special, de la mare. Pe data de 16.8.1982, ea a plecat pe litoral cu un cumnat, o cumnată și un unchi și vor locui la o cunoștință din Constanța. De asemenea, vor merge la plajă și la Mamaia și din aceste două stațiuni ea intenționează să-i scrie și să-i trimită soțului ei aceste scrisori, mergând pe considerentul că de aici nu i se vor mai reține.” (I 354907, f. 25).

În perioada comunistă, intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngădire a liberei circulații.

De altfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate.

De asemenea, este cunoscut faptul că intenția de emigrare era privită cu suspiciune de către organele în drept, pe motiv că astfel, cetățenii români ajunși în străinătate, puteau oferi informații despre situația economică și socială a României, destrămand astfel barierele informaționale controlate de partid.

Pe cale de consecință, furnizarea unor informații de această natură, se referă la activități îndreptate împotriva regimului comunist.

Totodată, informațiile furnizate de pârâtă cu privire la metode de eludare a interceptării corespondenței de către organele de Securitate se referă la activități ostile regimului comunist. Potrivit Raportului final – Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, București, 2006, f. 611, măsurile de tehnică operativă au contribuit la menținerea unei stări de teroare împotriva cetățenilor țării prin aceea că „Majoritatea românilor ajungeau să considere ca normală suspiciunea generalizată care genera atomizarea societății, datorită faptului că fiecare își suspecta permanent colegii, vecinii, rudele și se temea constant că putea fi urmărit și supravegheat prin interceptarea corespondenței și ascultarea conversațiilor telefonice.”

De altfel, pe baza informațiilor furnizate de pârâtă, organele de Securitate au propus următoarele:

□ „Mențiuni: G. M. este soția autorului principal în cazul «PRAHOVEANU» – G. NI. Sarcini: Să discute în continuare cu G. E. (corect M.- n.n.), pentru a vedea modul de comportare, relațiile, comentarii în legătură cu soțul ei. Măsuri: Nota se va exploata la dosarul personal al candidatei «MONICA». Copie de pe notă la Serv. I. Se va trimite telex la I.J. Constanța pentru interceptarea corespondenței expediată pe adresa lui G. N..”

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâta a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de doamna MOISE (PÎRVU) Maria au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, și-a întemeiat acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3, art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, a solicitat instanței de judecată să aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce o privește pe doamna MOISE (PÎRVU) Maria.

În dovedirea susținerilor sale, a solicitat instanței de judecată încuviințarea probei cu înscrisurile, respectiv:

1. Nota de Constatare nr. DI/I/1588/04.08.2017, aprobată de Colegiul C.N.S.A.S.;
2. Dosar nr. R 332970 (cota C.N.S.A.S.), integral;
3. Dosar nr. I 354907 (cota C.N.S.A.S.), f. 24, 25, 40, 58, 89 - 90;
4. Delegația de reprezentare în instanță a C.N.S.A.S.

Pârâta, Moise Maria, a formulat întâmpinare față de cererea de chemare în judecata formulată de către reclamantul Consiliul National pentru Studierea Arhivelor Securitatii, denumit în continuare CNSAS,

pentru ca, în contradictoriu cu acesta, în baza probelor ce se vor administra și a precizarilor ce urmează a fi expuse, prin hotărârea ce o va pronunța să dispună respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În motivarea întâmpinării, a învederat faptul că a candidat la funcția de Senator în Parlamentul României, fără a fi fost aleasă pentru exercitarea vreunui mandat.

A considerat că nu sunt îndeplinite niciuna dintre cele două condiții prevăzute de art. 2 lit.b din OUG nr. 24/2008 pentru a se constata calitatea de colaborator al Securității, cu atât mai mult acestea nu sunt îndeplinite nici cumulativ, astfel :

1. Cu privire la prima condiție legală - Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar communist, apreciază că nu este îndeplinită, având în vedere următoarele aspecte:

Cele două note informative, și sigurele existente, sunt datate în data de 13.08.1982 (cu referire la perioada 9 -15 .08.1982,) și data de 17.08.1982, anterior scrierii presupusului angajament de colaborare

Presupusul angajament de colaborator al Securității este datat 24.02.1983, adică la 6 luni după datarea celor două note informative din 13 și 17.08.1982.

A solicitat instanței de judecată să observe faptul că angajamentul datat în data de 24.02.1983 nu este semnat.

După înregistrarea presupusului angajament, nesemnat de parata, datat în 24.02.1983 și pe 11 decembrie 1989, data caderii regimului communist, parata nu a mai scris nicio notă informativă, din toate notele de analiză existente la dosar, scrise după data de 24.02.1983, reiesind „aportul scăzut al sursei”. Deși acest aport era catalogat de către ofiterul de securitate, ca fiind scăzut, această aport de fapt nu a existat, dovada fiind lipsa altor note informative în intervalul 24.02.1983-22.12.1989.

Cele două note informative din 13.08.1982 și 17.08.1982 au fost date sub evidența presiunii a securității și privea afirmatii despre o persoană deja plecată din țară în SUA, despre care ofiterul de securitate având cunoștința, fiindu-i necesară o persoană care să scrie aceste aspecte.

☐ Parata Moise Mariana nu știa că este supusă procedurii de recrutare al Securității.

☐ Modul în care se comporta parata Moise Maria, catalogată de către reclamantul CNSAS „disponibilitatea informativă”, este de fapt transpunerea în realitate a caracterului acestei persoane, dispusă să ajute prietenii și cunoștințele, să-i sprijine, să le aline suferința, calități pe care și astăzi, la vârsta de 63 de ani, parata le are și le manifestă continuu.

☐ De altfel, caracterul paratei este descris fidel în nota informativă dată de „Bica” în data de 01.09.1982, parata Moise Maria (Mariana) era cunoscută de colegi ca „o femeie serioasă, preocupată pentru realizarea sarcinilor de serviciu, iar în viața de particulă pentru menținerea unei atmosfere bune în familie, fiind apreciată la serviciu, fiind recunoscută că nu întârzie, că nu are alte vicii sau preocupări.”

☐ Din nota informativă dată de „Letia” în data de 01.09.1982, reiese că parata Moise Maria (Mariana) are un comportament bun și civilizat, fiind în relații bune cu colegile de serviciu, acestea neavând niciun reproș la adresa ei”

☐ Și sursa Marculescu în nota informativă din 01.09.1982 arată tot caracterul frumos al paratei Moise Maria, arătând că o cunoaște ca fiind o femeie serioasă, care are relații bune cu celelalte femei cu care a lucrat și lucrează, este în relații bune cu sotul și se preocupă de menținerea unei atmosfere bune în familie”

☐ Se poate observa cu ușurință, comparând cele trei note informative, că acestea au fost dictate surselor, ofiterul de securitate având nevoie de anumite concluzii pentru a efectua recrutare. Se observă cuvintele repetitive „femeie serioasă”, „relații bune cu celelalte femei”, „atmosfera bună în familie”.

☐ Pozitia de „deschisă și sinceră” reținută de către ofiterul recrutator a fost scoasă în evidență, tocmai pentru că acesta să -și justifice intenția de recrutare.

☐ Tot ceea ce parata Moise Maria a menționat în acele note din 13.08.1982 și din 17.08.1982 au fost

dictate de către ofiterul de securitate. La acel moment ofiterul de securitate știa că numita venea la parata acasă pentru a-și croi haine. Parata nu s-a putut opune când i s-a cerut, de către ofiterul de securitate, să scrie aceste aspecte referitoare la vizitele pe care i le făcea acasă în scopul croirii hainelor. Ceea ce a scris referitor la sotul numitei i-a fost dictat de către ofiterul de securitate, spunându-i-se că are nevoie de confirmări și că nu se va ști cine a scris, numele sau nefiind menționat în niciun mod.

□ Parata Moise Maria nu a declarat nimic de la sine putere, relatarile au fost dictate expres de către ofiterul de securitate. Reiese foarte clar că se cunoșteau de către Securitate vizitele pe care numita le făcea la parata Moise Maria, precum și faptul că sotul numitei fusese implicat într-o revoltă din decembrie 1981, după care fugise în SUA. Toate aspectele erau cunoscute de către ofiterul de securitate, numai că în activitatea sa, avea nevoie de confirmări din partea altor persoane, pentru a-și susține rapoartele de analiză pe care trebuia să le prezinte superiorilor săi.

□ Practic se cunoșteau toate informațiile de către ofiterul de securitate recrutor, parata Moise Maria fiind constransă doar să scrie ceea ce i se dicta, sub presiunea exercitată de prezenta ofiterului recrutor. A făcut acest lucru fiindu-i teama de a nu fi sancționată, de a nu-și pierde locul de muncă, de a nu-i fi afectați membri familiei.

□ A apreciat că din sintagma menționată de ofiterul de securitate cum că „a reieșit că nu are rețineri față de organele noastre” reiese faptul că parata Moise Maria realiza că orice atitudine de a se opune confirmării informațiilor deja cunoscute de Securitate se solda cu sancțiuni și îngrădiri contra domniei sale, familiei sale.

□ A precizat că aspectele menționate ca fiind precizate de „sursă” au fost dictate de către ofiterul de securitate, parata fiind nevoită să scrie ce i se dicta, tocmai pentru a obține dovezi în dosarul numitului

□ „Fabricarea de dovezi” era o practică foarte cunoscută în regimul comunist, astfel că de acest procedeu a avut parte și parata Moise Maria, atât pentru a i se contura calitatea de colaborator al Securității, cât și pentru a se arăta că informațiile privindul pe numit au fost aflate direct de la parata. Nimic mai fals! Acestea i-au fost dictate și se cunoșteau de către ofiterul de securitate.

1. Cu privire la prima condiție legală - Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului -, apreciem că nu este îndeplinită având în vedere următoarele aspecte:

□ Nu există nicio mențiune că împotriva persoanei cu care a discutat parata Moise Maria, respectiv împotriva numitei s-ar fi luat vreo măsură de către regimul totalitarist, prin care să-i fi fost îngrădite drepturile și libertățile civile.

□ Parata Moise Maria i-a menționat numitei despre cele două note informative pe care a fost obligată să le scrie, însă aceasta i-a confirmat că nu se teme, că știe că e urmărită, aceste aspecte nefiind menționate în niciun mod în scris de către parata.

□ În nota de constatare nr. DI/1/1588/04.08.2017 (denumită în continuare „nota de constatare”), CNSAS nu menționează în mod concret ce drepturi la viața privată și cum i-au fost acestea îngrădite acesteia numitei pe lângă care era „dirijată sursa”, mulțumindu-se doar să concluzioneze fără justificare că s-ar fi încălcat drepturile la o viață privată.

□ A solicitat instanței de judecată, să aibă în vedere mențiunea „nu există” din Nota de constatare pct.2 lit. D, unde ar fi trebuit înscrise, așa cum se intitulează rubrica, „documente care atestă transmiterea de informații către securitate potrivit art. 2 lit. b”.

□ Se arată de către ofiterul de securitate că parata Moise Maria „nu era cunoscută în evidențele noastre”. De asemenea ofiterul de securitate arată că parata ar fi prezentat anumite aspecte negative de la locul de muncă, fără a se preciza care sunt acestea.

□ A solicitat instanței de judecată să aibă în vedere ca atitudinea paratei Moise Maria fata de organele de Securitate este descrisa de ofiterul de securitate caruia ii era necesara o astfel de prezentare, ca argument in atingerea obiectivelor sale. Era firesc ca ofiterul de recrutare sa nu mentioneze ca parata Moise Maria se opune, nu are o atitudine deschisa fata de organele de securitate, refuza sa colaboreze.

□ Desi se mentioneaza ca rapoartele de analiza elaborate de ofiterii de securitate ca „atunci ca sursa are nevoie de de ofiter, il suna pe acesta la telefon”, niciodata parata Moise Maria nu a apelat vreun ofiter de securitate pentru a-i da informatii, acest aspect nefiind o simpla afirmatie, ci fiind sustinut prin inexistenta rapoartelor in care sa se fi mentionat ca parata a dorit sa ofere informatii solicitand intrevvederea telefonic.

□ De altfel, parata Moise Maria isi aminteste ca ambele note informative , datate 13.08.1982 si 17.08.1982, au fost scrise in aceeasi zi, ofiterul de securitate spunandu-i ca o va alege pe cea care ii va placea mai mult ofiterului sau superior. Se poate observa cu usurinta ca:

o In nota inregistrata in data 13.08.1982 se face referire la perioada 9-15.08.1982

o In nota inregistrata in data de 17.08.1982 se face referire la aspecte din data de 14.08.1982 si, la final este mentionata de catre altcineva data de 17.08.1982

□ Din rapoartele de analiza atasate Notei de Constatate reiese „APORTUL SCAZUT AL SURSEI”, dar si „IMPUNEREA” ca pe viitor ofiterul sa depuna mai mult interes pentru a largi posibilitatile de informare ale sursei. ACESTE ASPECTE DEMOSTREAZA OPUNEREA MANIFESTATA DE CATRE PARATA MOISE MARIA IN A COLABORA CU SECURITATEA.

□ Din 24.02.1983, cand exista presupusul angajament NESEM NAT, au urmat 3 rapoarte de analiza a „ Sursei” din care reiese APORTUL SCAZUT AL SURSEI, care de fapt era un APORT INEXISTENT, demonstrat de inexistenta documentelor care sa ateste informarea Securitatii de catre parata Moise Maria:

□ Nota de analiza din 16.01.1987 emisa la 4 ani de la presupusul angajament - se retine ca „aportul sau la munca informativa a scazut”, dar de fapt acesta a fost inexistent , in perioada 24.02.1983-16.01.1987 neexistand niciun document care sa ateste informatiile pe care parata le-ar fi comunicat Securitatii

□ Nota de analiza din 12.12.1988 emisa la 6 ani de la presupusul angajament si alti 2 ani de la ultimul raport - se retine ca „aportul sau la munca informativa a scazut”, dar de fapt acesta a fost inexistent, ofiterul de securitate apreciind ca paratei i-ar fi fost frica de deconspirare si ca prin aceasta isi va pierde postul. Se mentioneaza de asemenea ca NU s-a prezentat cu regularitate la intalnirile planificate , motivand unele urgente de serviciu. Desi se precizeaza ca parata ar fi fost reinstruita, stabilindu-se un nou sistem de legatura , nu exista nicio dovada a reluarii unui angajament semnat de parata.

□ Ultimile note de analiza, sunt identice, fiind practic sunt copiate, urmandu-se posibil o procedura impusa de Securitate. Insa ambele retin foarte clar „aportul scazut al sursei” care de fapt era inexistent.

□ Din analiza „indiciilor” (asa cum au fost numite sustinerile si mentiunilor ofiterilor de securitate cu privire la presupusa colaborare a paratei Moise Maria) reiese fara echivoc ca parata Moise Maria nu a colaborat cu securitatea, nu a fost un informator activ al acesteia, din contra a avut o atitudine de opoziție in a da informatii atitudine demonstrata prin:

□ Nesemnarea Angajamentului de informare

□ Inexistenta niciunei note informative dupa data scrierii presupusului angajament

□ Aportul inexistent al sursei, mentionat ca fiind „scazut”

□ Neprezentarea cu regularitate la intalnirile planificate

□ Neluarea legaturii telefonice cu ofiterul de securitate, desi in Raportul din 16.4.1984 se mentioneaza modul in care „sursa ”trebuia sa ia legatura cu ofiterul.

Consideram abuzive retinerile CNSAS din Nota de Constatate cu privire la presupusa activitatea de colaborare a paratei Moise Maria cu Securitatea, parata facand un atac de panica in momentul primirei actiunii ce face obiectul prezentului dosar, care i-au viata in pericol, solicitand Onoratei Instante sa sanctioneze acest abuz cu respingerea actiunii in constatare, avand in vedere si urmatoarele aspecte legale:

□ Colegiul C.N.S.A.S., nu avea dreptul să emită nota de constatare sus menționată deoarece presupusul angajament de colaborare nu a fost semnat de către aceasta. Or, orice act unilateral produce efecte juridice dacă este semnat de către partea care s-a angajat.

□ Se încalcă principiul neretroactivității legii, producând efecte pentru fapte petrecute anterior, dar și drepturile și libertățile omului. Sub acest aspect se încalcă și prevederile art. 16 alin (1) din Constituția României, deoarece cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea. Procedura instituită de art. 8,9 și 10 din OUG 24/2008 și Legea nr. 293/2008, privind modalitatea de stabilire a colaboratorului este de asemenea neconstituțională, ea încălcând în mod flagrant, prevederile art. 16 din Constituția României, care prevede că „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Nimeni nu este mai presus de lege.

În drept , și-a întemeiat prezenta pe dispozițiile 205 din NCPC.

În dovedirea susținerilor sale, a solicitat instanței de judecată încuviințarea probei cu înscrisurile existente la dosar.

- Proba cu înscrisuri: declarații și note de caracterizare

- Proba cu martori, teza probatorie fiind modalitate represivă de luare a notelor informative de către Securitate în cadrul Uzinei Mecanice Plopeni.

Instanța a încuviințat pentru reclamantă și pentru pârâtă proba cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Analizând probele administrate în cauză curtea reține că cererea reclamantei este întemeiată, urmând a fi admisă ca atare.

Curtea consideră necesar a efectua câteva aprecieri cu caracter general, de natură să pună în lumină rațiunea adoptării legislației privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, precum și consecințele hotărârilor judecătorești pronunțate în urma parcurgerii procedurilor prevăzute de O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008.

În acest sens, trebuie observat că în preambulul O.U.G. nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.293/2008, se relevă că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale”.

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, rezultă, fără echivoc, că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care, în prezent, candidează pentru, sau, după caz, ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situații de a fi garanții Constituției și ai democrației) sau dețin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. Totodată, reglementarea în discuție contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești.

În esență, sub aspectul care interesează în cauză, OUG nr.24/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, urmărește scopul de deconspirarea, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate, sau au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ,

prin consemnarea publică – publicarea în Monitorul Oficial al României Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S., în temeiul art.12 alin.1 din ordonanță, a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art.3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței judecătorești investită cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații sau de a le comensura, de a aplica pedepse și de a le individualiza, instanța nerealizând o justiție retributivă, ci de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și eventual, a altor probe, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite atât prin Rezoluția Adunării Parlamentare a Consiliului Europei nr.1096/1996 privind demantelarea fostelor regimuri comuniste, cât și prin jurisprudența C.E.D.O. ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Potrivit art 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare a colaborator al Securității se înțelege persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;

Așadar, condițiile pentru ca o persoană să poată fi considerată colaborator al Securității în accepțiunea prevederilor art 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 sunt următoarele :

- informațiile furnizate Securității ,indiferent sub ce formă,să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

- informațiile furnizate Securității să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În ce privește condiția existenței unui angajament scris de colaborare cu Securitatea, curtea invocă jurisprudența constantă în materie a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a se vedea Decizia civilă nr. 3581/22.03.2013 Înalta Curte de Casație și Justiție pronunțată în dosarul 6526/2/2011*, prin care s-a reținut că pentru a se stabili calitatea de colaborator al securității, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu impune existența unui angajament scris.

Ca situație premisă, calitatea de colaboratoare a Securității, ca poliție politică, a pârâtei , Moise Maria, nu este atrasă, de plano, de existența acestui angajament de colaborare cu Securitatea, ci de actele de executare realizate ulterior de către aceasta, constând în furnizarea de informații Securității.

De altfel, pârâta nu a contestat conținutul notelor informative furnizate organelor de Securitate sub numele conspirativ de MONICA”.

Așadar, curtea reține că Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu impune existența unui angajament scris pentru reținerea calității de colaboratoare a Securității.

În aceste condiții, și în situația în care s-ar constata inexistența unui angajament scris al pârâtei în ce privește colaborarea cu Securitatea, curtea că cererea de chemare în judecată este întemeiată, având în vedere că esențială pentru stabilirea acestei calități este furnizarea informațiilor către organele de Securitate, care poate fi făcută și în mod voluntar, iar nu existența unui angajament de colaborare în această privință.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei rezultă următoarele informări făcute de către pârâtă organelor de Securitate sub numele conspirativ numele conspirativ „MONICA”.

- „Sursa informează că în perioada 9-15 aug. 1982 am avut posibilitatea ca prin natura serviciului de la domiciliu (croitorie) să vină pentru a-și confectiona o rochie numita G. M., care lucrează la I.M. Plopeni și are soțul plecat ilegal în S.U.A. De la aceasta am aflat că soțul acesteia, G. N., a fugit din țară fiind implicat în evenimentele petrecute la Plopeni și Ploiești în aug. 1981. Acesta a plecat mai întâi în Italia, după care s-a despărțit de celălalt fugar, ajunând în S.U.A. Numita G. M. a afirmat că vorbește la telefon cu soțul ei și primește de la acesta fotografii prin intermediul mamei lui. A mai relatat că în aug. 1981, pentru a fugi din țară au mers la Constanța la un evreu, care la fel, a vrut să fugă. Acesta i-a învățat că nu e bine să plece prin port cu vaporul, ci să treacă Dunărea înot pe la Orșova. Aici, în America, nu cunoaște unde s-a stabilit și ce lucrează. La întrebarea sursei ce-o să facă ea în continuare, a spus că se gândește la el în continuare, fiindcă este soțul ei și a afirmat «știu că nu șade el chiar așa, fără să se descurce și (să) se stabilească mai bine și apoi îmi face și mie chemare, iar eu, la rândul meu, fratelui meu». De la G. M. am aflat că intenționează ca împreună cu C. G. și un unchi, să plece pe 15 aug. 1982 la mare. Nu cunosc unde anume, însă acesta a afirmat că mai va trece pe la mine pentru a-și lua rochia confectionată special pentru a pleca la mare.” (I 354907, f. 24);

- „Sursa informează că pe data de 14.08.1982 am purtat discuții cu numita G. M. din Dumbrăvești. Aceasta a făcut afirmații în legătură cu soțul său, care a plecat ilegal în S.U.A. Spunea că acesta în ultima perioadă nu a mai scris, însă bănuiește că scrisorile îi sunt reținute. De aceea, în ultima perioadă a afirmat că folosește metoda de a-i trimite scrisori prin intermediari, care pun scrisorile în diferite of. P.T.T.R. din țară și, în special, de la mare. Pe data de 16.8.1982, ea a plecat pe litoral cu un cumnat, o cumnată și un unchi și vor locui la o cunoștință din Constanța. De asemenea, vor merge la plajă și la Mamaia și din aceste două stațiuni ea intenționează să-i scrie și să-i trimită soțului ei aceste scrisori, mergând pe considerentul că de aici nu i se vor mai reține.” (I 354907, f. 25).

În această privință, curtea reține că este de notorietate faptul că în perioada comunistă, intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulații.

De altfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate.

De asemenea, este de notorietate faptul că intenția de emigrare era privită cu suspiciune de către organele în drept, pe motiv că astfel, cetățenii români ajunși în străinătate, puteau oferi informații despre situația economică și socială a României, destrămând astfel barierele informaționale controlate de partid.

Pe cale de consecință, curtea reține că furnizarea unor informații de această natură, se referă la activități îndreptate împotriva regimului comunist.

Totodată, curtea reține că informațiile furnizate de pârâtă cu privire la metodele de eludare a interceptării corespondenței de către organele de Securitate se referă la activități ostile regimului comunist.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate de pârâtă, organele de Securitate au propus următoarele:

– „Mențiuni: G. M. este soția autorului principal în cazul «PRAHOVEANU» – G. N.L. Sarcini: Să discute în continuare cu G. E. (corect M.- n.n.), pentru a vedea modul de comportare, relațiile, comentarii în legătură cu soțul ei. Măsuri: Nota se va exploata la dosarul personal al candidatei «MONICA». Copie de pe notă la Serv. I. Se va trimite telex la I.J. Constanța pentru interceptarea corespondenței expediată pe adresa lui G. N..”

Pentru argumentele expuse, curtea reține prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

Curtea reține că informațiile furnizate Securității au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, furnizarea unor informații de asemenea natură a fost făcută în mod conștient de către reclamantă, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâta a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delatiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

Apărările formulate de către pârâtă prin intermediul întâmpinării depuse la dosarul cauzei de către pârâtă nu sunt de natură să conducă la neîndeplinirea condițiilor prevăzute lege pentru constatarea calității de lucrător al Securității ca poliție politică.

Curtea reține că este pur declarativă susținerea potrivit căreia notele informative furnizate de către pârâtă au fost făcute sub presiune și sub dictarea organelor de Securitate, această susținere este făcută doar cu intenția ca pârâta să fie exonerată de aplicarea în privința acesteia a prevederilor art 2 litera b din Ordonanță de Urgență nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

De altfel, pârâta a furnizat organelor de Securitate note informative pe o lungă perioadă de timp, astfel încât este greu de crezut că a existat o presiune continuă exercitată asupra pârâtei în toată această perioadă de timp, cu privire la furnizarea acestor note informative.

Totodată, pârâta nu a arătat în mod concret și veridic care ar fi fost sancțiunile la care s-ar fi expus dacă nu ar fi acceptat colaborarea cu organele de Securitate, în sensul furnizării de note informative, dimpotrivă, pârâta, ca persoană înzestrată cu liber-arbitru, avea posibilitatea de opțiune și astfel, de a nu vătăma drepturile și libertățile fundamentale ale semenilor săi.

Pârâta învederează că exista riscul ca, prin refuzul de colaborare cu organele de Securitate, aceasta să își piardă serviciul pe care îl avea la momentul furnizării notelor informative, însă, din cuprinsul notelor informative furnizate de către pârâtă rezultă că aceasta desfășura activități de croitorie la domiciliul personal, astfel încât este lipsită de greutate afirmația privind posibilitatea pierderii serviciului desfășurat de către aceasta.

Faptul că pârâta desfășura activități de croitorie la domiciliul personal reprezintă o împrejurare care acționează împotriva bunei -credințe de care aceasta se prevalează pârâta, prin natura meseriei pârâta avea contact cu multe persoane, având obligația elementară de ordin moral de a nu divulga discuțiile confidențiale purtate în cadrul acestor întâlniri profesionale și de a nu provoca cu aceste persoane discuții sensibile, al căror conținut să fie furnizat ulterior organelor de Securitate prin intermediul notelor informative.

Susținerile referitoare la faptul că informațiile furnizate de către pârâtă prin notele informative erau, oricum, cunoscute de către organele de Securitate sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse ca atare, având în vedere că notele informative furnizate de către pârâtă nu aveau un caracter de notorietate, ci acestea provenau dintr-un cadru privat, organele de Securitate neavând accesul la discuțiile confidențiale purtate într-un atelier de croitorie.

Pentru aceste motive, fiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de 2 litera b din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ Nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, curtea va admite cererea și va constata calitatea de colaboratoare a Securității în privința pârâtei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, strada Mastei Basarab, nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâta MOISE (PÎRVU) MARIA, domiciliată în satul Plopeni,
..... jud.Prahova.

Constată calitatea de colaboratoare a Securității în privința pârâtei, Moise Maria.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 05.06.2018, în ședință publică.

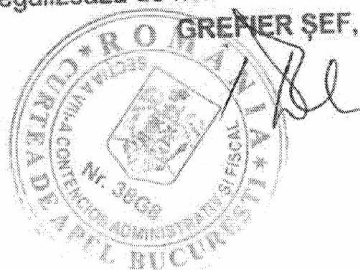
**PREȘEDINTE
OVIDIU SPÎNU**

**GREȘIER
ANDREEA CRISTINA FERTU**

Red. OS/4 ex.

**ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA**

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 9827/2/2017
se legalizează de noi.

S-a anulat chitanța/foaia de vârsământ Nr.
în sumă de lei

Def. prin ...
- dec. nr. 3155/26.05.2021
de 9827/2/2017 -